

- 3) Artykuł 9 dyrektywy 2008/95 oraz art. 54, 110 i 111 rozporządzenia nr 207/2009 należy interpretować w ten sposób, że w razie gdy właściciel wcześniejszego znaku towarowego lub innego wcześniejszego prawa w rozumieniu tych przepisów traci roszczenie w zakresie domagania się unieważnienia późniejszego znaku towarowego i zaniechania używania tego znaku, ta utrata roszczenia uniemożliwia mu również podniesienie dodatkowych lub powiązanych roszczeń, takich jak roszczenia mające na celu przyznanie odszkodowania, udzielenie informacji lub zniszczenie towarów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 443 z 21.12.2020.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 maja 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko IR

(Sprawa C-569/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa (UE) 2016/343 – Artykuł 8 – Prawo do obecności na rozprawie – Powiadomienie o rozprawie – Niemożność ustalenia miejsca pobytu oskarżonego pomimo starań w rozsądnym zakresie poczynionych przez właściwe organy – Możliwość przeprowadzenia rozprawy i skazania w trybie zaocznym – Artykuł 9 – Prawo do wznowienia postępowania lub innego środka prawnego, który umożliwi ponowne rozpoznanie sprawy co do jej istoty]

(2022/C 266/07)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Strony w postępowaniu głównym w sprawie karnej

IR,

przy udziale: Spetsializirana prokuratura

Sentencja

Artykuł 8 i 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym należy interpretować w ten sposób, że w sprawie oskarżonego, którego miejsca pobytu właściwe organy krajowe pomimo poczynionych w rozsądnym zakresie starań nie zdołały ustalić i któremu organy te nie zdołały w związku z tym przekazać informacji dotyczących toczącego się przeciwko niemu procesu, może odbyć się rozprawa oraz – w stosownym wypadku – może on zostać skazany w trybie zaocznym, lecz w takim wypadku co do zasady powinien mieć on możliwość bezpośredniego powołania się po doręczeniu mu wyroku skazującego na przyznane w tej dyrektywie prawo do wznowienia postępowania lub do skorzystania z równoważnego środka prawnego prowadzącego do ponownego rozpatrzenia istoty sprawy w jego obecności. Oskarżonemu można jednak odmówić tego prawa, jeżeli z precyzyjnych i obiektywnych przesłanek wynika, że otrzymał on wystarczające informacje, aby wiedzieć, że w jego sprawie odbędzie się rozprawa, a w drodze rozmyślnych działań i z zamiarem uchylenia się od wymiaru sprawiedliwości uniemożliwił on organom urzędowe powiadomienie go o rozprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 28 z 25.1.2021.